

Dato	24. januar 2019
Sagsbehandler	Søren Peter Kongsted
Mail	spk@vd.dk
Telefon	7244 3113
Dokument	18/16560
Side	1/9

Istandsættelse af T-vej

I e-mail af 9. november 2018 har du på vegne af en række vejberettigede¹ klaget over Halsnæs Kommunes afgørelse af 13. oktober 2018 om istandsættelse af den private fællesvej, T-vej.

Du har til støtte for klagen særligt anført, at:

- kommunens oprindeligt fremsendte udgiftsfordeling til brug for vejsynet var fyldt med mangler og fejl
- kommunen ikke har indkaldt samtlige ejendomme med vejret til vejen til vejsynet, herunder S-vej 21, 23 og 25
- disse ejendomme også skulle have deltaget i udgiftsfordelingen
- kommunen med afgørelsen har blandet sig i forhold, der allerede er aftalt mellem en række vejberettigede
- kommunen under vejsynet har afskåret jer fra at klage
- den nye udgiftsfordeling er forkert i forhold til bidragsreduktionerne
- kommunen ikke har inddraget jeres oplysninger i afgørelsesgrundlaget
- kommunen bør bidrage til udgiftsfordelingen på grund af kommunens offentlige interesser i Æ
- knust asfalt er en dårlig løsning
- kommunen ikke kan vedtage en sådan teknisk løsning, idet den alene stammer fra en anden vejberettiget (Æ).

Vores afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser².

Vi opretholder kommunens afgørelse af 13. oktober 2018.

¹ Ejerne af T-vej 3, 4, 11 samt M-vej 91.

² Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016 og bekendtgørelse nr. 1207 af 5. oktober 2018.

Baggrund

T-vej er en privat fællesvej, der ligger (byzone), og udgør et mindre vejsystem, der betjener nogle en-familiesejendomme samt en række ældreboliger³. Vejen bliver derfor administreret efter privatvejslovens⁴ afsnit III (byreglerne), jf. privatvejslovens § 3, stk. 1.

Halsnæs Kommune er vejmyndighed for vejen, jf. privatvejslovens § 1, stk. 2.

Kommunen har den 2. maj 2018⁵ afholdt vejsyn på T-vej og har i den forbindelse oplyst, at strækningen fra T-vejs tilslutning M-vej og i en sydlig retning på ca. 110 meter til indkørslen til Æ skal istandsættes, da vejen ikke er i en god og forsvarlig stand.

På vejsynet har kommunen oplyst, at vejen skal istandsættes med knust asfalt⁶, da denne løsning efter kommunens vurdering er en udmærket løsning i betragtning af den begrænsede trafikbelastning på vejen. Et tidligere udsendt udkast til en udgiftsfordeling er i samme forbindelse blevet ændret.

De vejberettigede er efterfølgende blevet partshørt over den påtænkte istandsættelse, herunder den reviderede udgiftsfordeling, i perioden 9. maj – 10. juni 2018.

Efter partshøringsperioden har kommunen i brev af 13. oktober 2018 truffet endelig afgørelse om istandsættelse af den pågældende vejstrækning.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes endelige (forvaltningsretlige) afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål), men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en kommunes afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig. Og vi kan derfor ikke tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i en kommunes vurdering af, at en privat fællesvej skal vedligeholdes, hvornår og med hvilke materialer⁷.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelserne i forvaltningsloven⁸ og de forvaltningsretlige princip-

³ Æ/D i M vBoligfonden.

⁴ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁵ Efter forudgående indkaldelse i brev af 6. april 2018 med forslag til udgiftsfordeling.

⁶ Vejens belægning i dag består af grus og småsten.

⁷ Det er derfor ikke udtryk for en afskæring af klageadgangen, at en kommune oplyser herom, men alene en præcisering af, hvad klagemyndigheden retligt kan tage stilling til.

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018.

per, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen⁹, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik¹⁰.

Forvaltningslovens bestemmelser og principper

Forvaltningslovens bestemmelser

Kommunen må ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag i sagen og har givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part. Dette fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

I henhold til forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, endvidere ledsages af en begrundelse.

Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal således indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på, og såfremt afgørelsen beror på et skøn, de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Forvaltningslovens principper

Ifølge det forvaltningsretlige undersøgelsesprincip skal en forvaltningsmyndighed undersøge en sag så langt, at den kan træffe en lovlige og forsvarlig afgørelse i denne. Det er myndighedens eget skøn, hvilke undersøgelser der skal iværksættes, og hvornår.

Privatvejslovens bestemmelser

Det er grundejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej i by eller bymæssigt område, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdslens art og omfang. Vejen skal forsynes med forsvarligt afløb. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, 1. pkt.

Undtaget fra forpligtelsen i 1. pkt. er dog ejere, der kan dokumentere, at de ikke har vejret til vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, 2. pkt.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at en privat fællesvej ikke er i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslens art og omfang, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1, 1. pkt.

Kommunen kan til enhver tid tage stilling til spørgsmålet af egen drift. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1, 2. pkt.

⁹ Vejloven og privatvejsloven.

¹⁰ Dette spørgsmål kan Folketingets Ombudsmand vurdere.

Hvis de vedligeholdelsesforpligtigede ikke opfylder forpligtigelsen efter § 44, bestemmer kommunen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej med tilhørende afløb konkret skal istandsættes for at være i en god og forsvarlig stand i forhold til færdselens art og omfang. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 2.

Kommunen kan vælge at lade arbejdet udføre som et samlet arbejde, jf. privatvejslovens § 45, stk. 4.

Inden kommunen træffer endelig afgørelse om istandsættelsen som et samlet arbejde og fordeler udgifterne til det samlede arbejde blandt ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret, jf. privatvejslovens § 49, stk. 1, skal kommunen enten afholde et vejsyn eller gennemføre en skriftlig procedure. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 1.

Til et vejsyn eller møde skal kommunen med mindst 2 ugers varsel indkalde enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 2.

På vejsynet eller mødet skal kommunen redegøre for den påtænkte beslutning, herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet. Kommunen skal fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning. Der skal gøres notat om indholdet af de oplysninger, der fremkommer på vejsynet eller mødet af betydning for kommunens afgørelse, og som ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 3.

Kommunen kan først træffe afgørelse, når fristen i stk. 3 er udløbet. Afgørelsen skal meddeles til enhver, der berøres af den. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 5.

Kommunen fordeler udgifterne til et samlet arbejde mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret efter reglerne i § 51, medmindre der foreligger privatretlige aftaler, vedtægter eller lign. mellem grundejerne. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 1.

Til sagens udgifter indgår både dokumenterede vedligeholdelsesudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 2.

Kræver kommunen forbedringer efter § 45, stk. 2, på en privat fællesvej af hensyn til den almene færdsel på vejen, betales udgifterne hertil af kommunen. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 3.

Kommunen kan vælge at betale for hele eller dele af vedligeholdelsen, hvis formålet hermed primært er hensynet til den almene færdsel. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 5.

Ved fordeling af udgifterne ved samlede arbejder ses der efter privatvejslovens § 50, stk. 1, bort fra:

1. Vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi.
2. Offentlige veje og private fællesveje

Kommunen fordeler i henhold til privatvejslovens § 51, stk. 1, udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af benyttelsen af ejendommene.

Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlig vej eller sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt, eller det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag. Dette fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 3.

Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en anden privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret, end de veje, der er omfattet af kommunalbestyrelsens afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 4.

Når kommunen bestemmer, at en vedligeholdelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, skal kommunen give grundejerne en rimelig frist til at gennemføre de påbudte arbejder. Hvis arbejdet ikke er gennemført senest ved fristens udløb, udfører kommunen de påbudte arbejder for grundejernes regning. Dette fremgår af privatvejslovens § 55, stk. 1.

Vores vurdering

Kommunens krav om vedligeholdelse af vejen

Vi har indledningsvis noteret os, at kommunen har fundet, at den del af T-vej, der går fra M-vej til indkørslen til Æ, skal vedligeholdes, da vejen med sin belægning af grus og småsten ikke er i en god og forsvarlig stand.

Kommunens skøn om, at vejen skal vedligeholdes, og med hvilke materialer, kan vi ikke tage stilling til, da det ligger uden for vores kompetence som klagemyndighed, jf. ovenfor.

I den forbindelse har vi noteret os kommunens oplysninger om, at knust asfalt må anses for en god løsning, idet den udgør en slags "mellemløsning" mellem den nuværende belægning af grus og sten og en egentlig asfaltbelægning, og som der ikke er trafikalt behov for.

Det trafikfaglige skøn, som kommunen har udøvet i forbindelse med vurderingen af vejens nuværende stand og fremtidigt behov for istandsættelse, ligger inden for saglige rammer, og vi kan derfor ikke tage stilling til dette. Og det uagtet, at ideen om knust asfalt er fremkommet fra en vejberettiget beboer fra Æ. I den forbindelse kan vi oplyse, at privatvejsloven ikke indeholder forbud mod, at kommuner modtager inspiration og ideer fra vejberettigede i forbindelse med en vejs istandsættelse.

I samme forbindelse kan vi oplyse, at Vejdirektoratets rolle som klagemyndighed¹¹ ikke er at påse, at en bestemt type af belægning bliver valgt i et istandsættelsesarbejde, men alene at påse, om kommunen – som forvaltningsmyndighed – har iagttaget privatvejslovens og forvaltningslovens bestemmelser og procedurer (retlige spørgsmål, jf. ovenfor) ved et istandsættelsesarbejde.

¹¹ Jf. privatvejslovens § 87, stk. 2.

Vejdirektoratet er således afskåret fra at tage stilling til en kommunes skøn, når skønnet er udført inden for saglige rammer. Og det uagtet at en klager har en anden opfattelse af, hvilken belægningstype, der må anses for mest optimal.

Afholdelse af vejsyn

Vi har noteret os, at kommunen har afholdt et vejsyn inden den endelige afgørelse, jf. privatvejslovens § 48, stk. 1, og at der er blevet lovligt indkaldt til vejsynet, jf. privatvejslovens § 48, stk. 2. Over vejsynet er der under iagttagelse af privatvejslovens § 48, stk. 3, blevet udarbejdet et notat, ligesom kommunen har redegjort for den påtænkte istandsættelse. Med indkaldelsen¹² til vejsynet har kommunen endvidere udsendt et forslag til en udgiftsfordeling.

Vi har dernæst noteret os, at kommunen til vejsynet – korrekt – har indkaldt ejerne af de ejendomme, der grænser til den del af vejen, der skal istandsættes, og som har vejret til denne, jf. privatvejslovens § 44, 1. pkt. I den forbindelse er ejerne af ejendommene, M-vej 89 og 91, samt T-vej 3, 4, 9, 11 og 6-28 blevet omfattet af udgiftsfordelingen.

Øvrige ejendomme¹³ er ikke blevet omfattet af udgiftsfordelingen, da de ikke grænser til den del af vejen, der skal istandsættes¹⁴. Det skal i den forbindelse bemærkes, at kommunen ikke lovligt kan inddrage andre end de tilgrænsende ejendomme i en istandsættelses-sag¹⁵.

Udgiftsfordelingen

Vi har endvidere noteret os, at kommunen har benyttet sig af de korrekte bestemmelser i lovens §§ 44-55 i forbindelse med udarbejdelse af udgiftsfordelingen.

Indledningsvis har vi noteret os, at kommunen i overensstemmelse med bestemmelsen i privatvejslovens § 49, stk. 2, har fordelt sagens udgifter blandt de vedligeholdelsesforpligtede vejberettigede, herunder dokumenterede udgifter.

Konkret ses kommunen at have fordelt udgifterne mellem de tilgrænsende, bidragspligtige grundejere på grundlag af måden, hvorpå ejendommene benyttes, jf. privatvejslovens § 51, stk. 1.

¹² Jf. note 5.

¹³ Bl.a. S-vej 21, 23 og 25.

¹⁴ Ejendommen, T-vej 7, er oprindeligt blevet indkaldt til vejsynet men er efterfølgende udgået af udgiftsfordelingen, da den del af T-vej, som denne ejendom grænser til, ikke er omfattet af istandsættelsesarbejdet.

¹⁵ En undtagelse hertil er bestemmelsen i § 52, der indeholder hjemmel til at inddrage andre ikke-tilgrænsende ejendomme, og som har medført et særligt slid på vejen. Denne undtagelsesbestemmelse har kommunen ikke vurderet relevant i den konkrete sag. Særligt slid kan f.eks. forekomme i forbindelse med et byggeforetagende på en villavej. Bestemmelsen kan derimod ikke anvendes til at inddrage en større kreds af brugere i bidragsfordelingen, når deres benyttelse af vejen ikke adskiller sig fra de vejberettigedes brug af vejen. Bestemmelsen giver således ikke ret til at inddrage andre ejere af bolig- eller sommerhusejendomme end dem, der grænser op til vejen.

Benyttelsen af ejendommene er ud fra et skøn sat til faktor 1, hvilket medfører et ensartet bidrag. Ejendommen, matr. nr. ga, der indeholder en række ældreboliger, er sat i faktor 12 ud fra antallet af ældreboliger på ejendommen og den trafik, som ældreboligerne genererer.

Et sådan skøn – med brug af faktorer – over benyttelsen af ejendommene ligger inden for saglige rammer, og vi kan derfor ikke tage stilling til dette skøn.

I samme forbindelse har vi heller ikke grundlag for at lægge til grund, at kommunen ikke har iagttaget bestemmelsen i privatvejslovens § 51, stk. 1, jf. § 49, stk. 1, idet vi har noteret os, at der ikke er fuld enighed om anden (privatretlig) udgiftsfordeling. Og dette da ejendommene, M-vej 89 og T-vej 6-28, ikke ses at indgå i den privatretlige aftale.

Hertil kommer, at kommunen efter bestemmelsen i privatvejslovens § 51, stk. 4, har beregnet et passende reduceret bidrag for de ejendomme, der også grænser til anden privat fællesvej, konkret T-vej 3, 9, 11 og 6-28.

Reduktionen er sket ud fra en konkret vurdering af, hvilken type vej de pågældende ejendomme også grænser op til, og til behovet for istandsættelse af denne vej.

Disse vurderinger er foretaget inden for saglige rammer, og vi kan derfor ikke tage stilling til dem.

Vi må i samme forbindelse forstå, at kommunen ikke finder, at ejendommene, M-vej 89 og 91, skal have en passende reduktion ved at grænse til offentlig vej, jf. privatvejslovens § 51, stk. 3, og at det er kommunens vurdering, at betingelserne for en anvendelse af bestemmelsen i § 51, stk. 3, ikke er til stede.

I spørgsmålet om, hvorvidt de ovennævnte tilgrænsende ejendomme, jf. § 51, stk. 4, har vejret til den vej, som de også grænser op til, skal det bemærkes, at bestemmelsen i privatvejslovens § 44, 1. pkt. er udtryk for en formodningsregel.

Formodningsreglen i privatvejslovens § 44, 1. pkt., indebærer, at kommunen må *formode*, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, har vejret til denne. Det er herefter op til de pågældende ejere til selv at dokumentere, at de ikke har vejret til den private fællesvej, jf. § 44, 2. pkt.

Kommunen kan derfor korrekt antage, at de i denne sag omhandlede ejendomme, T-vej 3, 9, 11 og 6-28, har vejret til den anden privat fællesvej, som de også grænser til.

Endelig kan vi oplyse, at ejendommen, T-vej 6-28 (Æ), som tilgrænsende ejendom er blevet selvstændigt omfattet af udgiftsfordelingen og skal betale til istandsættelsesarbejderne. At kommunen har en kommunal interesse i den selvejende institution i forhold til reglerne om visitering mv., har ingen betydning i forhold til istandsættelsesbestemmelserne i privatvejslovens §§ 44-55.

Alene hvis der er tale om forhold efter bestemmelserne i privatvejslovens § 49, stk. 3 og 5, jf. ovenfor, vil kommunen være/kunne blive forpligtet til at betale for istandsættelsen (helt eller delvist). Sådanne hensyn til den almene færdsel¹⁶ ses kommunen dog ikke have truffet afgørelse herom.

Forvaltningsretlige forhold

Vi har noteret os, at kommunen har iagttaget de forvaltningsretlige bestemmelser om partshøring samt om en skriftlig begrundet afgørelse, jf. forvaltningslovens §§ 19, 22 og 24.

I den forbindelse kan vi oplyse, at bestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 1, er en forpligtigelse for myndigheden – som forvaltningsmyndighed – til at foretage en partshøring. Men hvorvidt de indkomne partshøringsbemærkninger er af en sådan karakter, at de bør have hel eller delvis indflydelse på afgørelsens indhold, er kommunens egen vurdering (skøn).

Finder kommunen derfor, at de indkomne partshøringsbemærkninger ikke har betydning for afgørelsens indhold – hverken helt eller delvist – er den derfor berettiget til blot at notere sig sådanne modtagne bemærkninger efter at have besvaret relevante indsigelser som en del af afgørelsens begrundelse, jf. forvaltningslovens § 24.

Kommunens faglige vurdering af de modtagne bemærkninger kan vi ikke tage stilling til, da det ligger uden for vores kompetence som klagemyndighed, jf. ovenfor.

Endelig ses kommunen at have iagttaget dels forvaltningslovens § 19, stk. 1, dels det forvaltningsretlige undersøgelsesprincip ved at udsende et udkast til en udgiftsfordeling i indkaldelsen af 6. april 2018 til vejsynet og efterfølgende genudsende en revideret udgiftsfordeling ud fra de oplysninger, som den efterfølgende har fået tilvejebragt om ejendommenes benyttelse mv¹⁷.

Vores afgørelse

Vi opretholder kommunens afgørelse af 13. oktober 2018.

Vi har derfor ikke grundlag for at anmode kommunen om at ændre eller omgøre deres afgørelse.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du ønsker lovligheden af kommunens afgørelse eller vores afgørelse prøvet ved domstolene, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 88a.

Vi foretager ikke mere i sagen.

¹⁶ Dvs. den del af trafikken, der ikke har vejret til vejen.

¹⁷ Jf. kommunens brev af 6. juli 2018.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen¹⁸ og databeskyttelseslovens¹⁹ bestemmelser.

¹⁸ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

¹⁹ Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=201319>